

dette Forhold, som for Kjøbenhavns Vedkommende vilde fremkomme, hvis Flertallets Forslag bliver vedtaget. Jeg havde tænkt paa at meddele det høie Thing nogle statistiske Oplysninger i saa Henseende, men jeg skal nu fattede mig stor Korthed, da mine Resultater stemme med dem, der ere meddelte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Bælgfreds (E. C. Larsen). Jeg skal kun supplere, hvad det ærede Medlem har sagt, med at sige, at efter Kjøbenhavns Kommunes Regnskab for 1870, som jeg har liggende for mig, vil Resultatet blive dette; naar Bælgernes fremdeles stiller sig, som den har stillet sig efter det nævnte Regnskab, at 10,905 Personer svare en Skat af 42,018 Rd., medens 7,785, altsaa 2—3,000 færre i Tal, svare en Skat af 351,919 Rd., det vil sige, at disse Personer, som svare over $\frac{1}{2}$ af, hvad der tilskydes til Interessentskabet, skulle efter det Forslag, der er fremkommet fra Flertallets Side, have en saadan Stilling, at de, naarsomhelst det skal være, kunne blive overstemte af de Interessenter, som svare mindre end $\frac{1}{3}$ af den hele Skat. Der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt dette er retfærdigt, men, hvis den Sammenligning passer, som den ærede sidste Taler fremkom med, saa skulde jeg tro, at, hvad der er retfærdigt i ethvert andet Interessentskab, ogsaa maa være retfærdigt i det Interessentskab, hvorom han talte. Derom lader sig jo imidlertid forsaavidt ikke disputere, hvis det ærede Flertal her i Salen vil sige: Vi finde det retfærdigt, at de Medlemmer af Kommunen, som svare over $\frac{1}{3}$ af Skatteindtægten, have mindre Indflydelse paa Kommunens Anliggender end dem, der svare mindre end $\frac{1}{3}$; er der en saadan forudsatt Mening tilstede, da tør jeg tro, at enhver videre Diskussion paa dette Oebet vil være unyttig. Det ærede Medlem anførte imidlertid ogsaa en anden Betragtning, idet han sagde: Det nytter ikke Noget at komme med denne Tale om, at de Personer, som ere i Mindretal i Kommunen, svare de $\frac{1}{3}$ eller mere i Skat, thi de have da ogsaa en meget større Fordel af Kommunen end de, der svare mindre end $\frac{1}{3}$. Jeg er nu spændt paa at høre, hvorledes det ærede Medlem nærmere vil for-

klare, hvad det er for en stor Fordel, som de førstnævnte Bælgere have fremfor de sidstnævnte i Henseende til Nydelsen af Kommunens Goder. Jeg skal derimod nævne en temmelig betydelig Udgiftspost paa Kommunens Budget, der væsentlig kommer de smaa kommunale Bælgere tilgode, det er Udgiften til Skolevæsenet. Denne Udgift beløber sig til ca. 134,000 Rd. aarligt, og det vil neppe møde Modsigelse, naar jeg siger, at de Bælgere, der have over $\frac{1}{3}$ af Skattebyrden, ikke benytte det kommunale Skolevæsen i det Omfang, hvort de 10,000, der bære mindre end $\frac{1}{3}$ af denne Byrde, benytte det. Altsaa, hvis den Grundsetning er rigtig, hvorefter Indflydelsen paa Kommunens Anliggender skal staa i et vist Forhold til den Fordel, man har af Kommunen, saa kunde man med langt større Føte end det ærede Medlem vende Sagen om og paastaa, at de, der svare mindre end den omtalte Niendedel, have større Fordel af Kommunen, idet de gjenneim deres Børns Undervisning faae langt mere tilbage af Kommunen, end hvad de yde i Bidrag. Dette er det virkelige Forhold. — Jeg skal nu gaa over til en anden Betragtning, der har en større Anvendelse, idet den nemlig ikke blot finder Anvendelse paa Kjøbenhavn, men ogsaa paa det hele Land. Det er den Betragtning, at en Bælglov som den, der her er foreslaaet, ikke væsentlig skulde forandre de kommunale Anliggenders Gæng. Det forekommer mig høist besynderligt, hvad der fremkom fra den ærede Ordfører, naar han sagde — jeg erindrer ikke nøie hans Ord, men det er i alt Fald hans Mening, jeg her gjengiver — at den berettigede Indflydelse nok vilde vide at gjøre sig gjældende, og at man skulde have den Tillid til den almindelige Bælgret, at man stode paa, at den Indflydelse, som burde gjøre sig gjældende, ogsaa nok vilde forstaa at skaffe sig Anerkjendelse. Det er affurat den samme Tankegang, som gjorde sig gjældende i 1848 og 1849, da man mente, at man saa meget sikkert kunde have Tillid til den almindelige Bælgret, som det dog altid vilde blive Tilfældet, at den Magt, Intelligentsen havde, vilde vide at gjøre sig fuldstændig gjældende. Men har Erfaringen stadfæstet dette? Har det